

A venit în Reutlingen acum vreo luna, de lucru încă n-are, viitorul sot castiga puțin, conteaza fiecare banut. De plictiseala, Andreea face ordine generala, ia și pivnita locuintei sub lupa. Acolo stau adunate lazi cu sticle de bere goale și cateva zeci de peturi, de la o aniversare. Pe ambalajele returnate la magazin, Andreea ia înapoi aproape 20 de euro bani gheata, sau marfa. „Ar fi o treaba buna și pentru Romania”, zice ea. Insa de la declaratiile de intentie ale diversilor ministri ai Mediului, până la fapte, e cale lunga. Lunga e și calea civilizarii unor oameni care-si transforma tara într-o gheana de gunoi poluanta și urat mirositoare.

Pet-ul de 20 de euro

Germania se bucura de renumele unei țari curate. O vezi pe strazi, în gari, în mijloacele de transport în comun, la locurile de grill din paduri, în practic toate locurile publice. Cu toate acestea, lupta cu „pacatosii gunoiului” se da zilnic.

ONG-urile de mediu și societatea civila sunt mereu în alerta, institutiile statului reactioneaza dur, atingându-l pe pacatos unde-l doare mai tare, adica la buzunar. Deabarasarea de mici gunoaie în locuri publice e considerata abatere de la ordinea publica și amendata „dupa catalog”.

Astfel, dacă un muc de tigara aruncat pe strada sau în alt loc public te costa 10 euro, pentru o doza sau pet gol platesti 20, iar pentru o sticla sparta 40 de euro. Cel mai scump platesti pentru rahatul lasat în urma de cainele scos la plimbare pe strada, ca și pentru guma mestecata și apoi scuipata (50 de euro).

Angajatii Oficiului de Ordine (Ordnungsamt) umbla de obicei în civil și vaneaza contravenientii peste tot. Amenzile incasate merg la stat, caci institutiile sale sunt chemate sa curete mizeria stradala și asta costa foarte multi bani. Fara coercitie, se pare ca nici în țările cele mai civilizate ale Europei nu functioneaza curatenia spatiilor publice.

Plastic pana-n gat

În Romania însă, problema rezolvării gunoaielor a devenit o stringenta nationala. Trei factori

principali intervin in ecuatie: comportamentul ecologic al populatiei, vointa Ministerului Mediului de a apuca intr-adevar „gunoiul de coarne” si obligativitatea ca firmele care livreaza bauturi imbuteliate sa-si colecteze gratuit ambalajele inapoi. Suna imposibil? Chiar nu e asa.

Degeaba instalezi, dupa cum propunea ministrul Mediului, Nicolae Nemirschi, automate de peturi in marile magazine, caci problema la nivel national tot nu e rezolvata. Nu e corect nici sa obligi un recuperator de peturi sa mai cumpere ceva din magazin, deoarece nu i se restituie banii pe ambalaj, ci i se da doar un bon valoric.

Iar daca masura se va aplica doar la marii retaileri, care au bani de automate, ce se intampla cu puzderia de chioscuri de la orase si sate, care n-au nici bani, nici loc, pentru astfel de solutii tehnice?

Acelasi ministru, in luna august la Mangalia, vorbea despre dificultatile logistice ale recuperarii ambalajelor de la micii distribuitori. Logistica acestei recuperari n-ar trebui insa sa priveasca pe nimeni altcineva decat pe furnizori, marile concerne producatoare de bauturi imbuteliate. Inlocuind sticla cu plasticul usor, aceste firme economisesc enorm, la cheltuielile de transport.

Solutia e ca acestea sa-si vanda marfa, dar sa-si colecteze si ambalajul, din orice ungher de desfacere, inapoi. Poate exercita statul, in conditiile legislatiei actuale, presiuni si in acest sens? Se pare ca nu, altfel Romania n-ar avea strazile, padurile, raurile si pesterile infestate de „ciuma plasticului” greu degradabil. Sau exista interese de protectionism al firmelor si concernelor cu pricina, al caror sens ne scapa?

Sursa: HotNews.ro